

Победом Ђорђе Мелони ојачан је табор унутрашњих критичара ЕУ. То је проблем у тренутку кад је потребно заједништво у политици према Кремљу, коментарише Александра фон Намен.

„Славимо с Италијом“, тако је на Твитеру гласио један коментар из Немачке. Један европски посланик из Француске је написао да су Италијани научили Европску унију понизности.

Десничарски политичари из целе Европе се радују с Ђорђом Мелони. Шефица десничарске странке „Браћа Италије“ убедљиво је победила на изборима и вероватно ће бити премијерка.

За Италију, једну од оснивачица ЕУ, ово је прелом. Нови парламент биће најдеснији од Другог светског рата. „Браћа Италије“, која имају корене имају у неофашистичком

покрету, убедљиво су најјача опција. У савезу с десничарском Легом Матеа Асалвинија и демохришћанском „Напред Италија“ Силвија Берлусконија имају комотну већину.

Италијанско скретање удесно првенствено има везе с политичком ситуацијом у тој земљи. Многи су незадовољни и фрустрирани политичком класом. Трећина грађана с правом гласа није изашла на биралишта. Три владе је Италија имала у протекле четири године. Ђорџа Мелони и њеза странка нису учествовале ни у једној од њих. И од тога су сада профитирали.

Енергетска криза, инфлација, осећај да је имиграција неконтролисана, страх од будућности – све је то харизматична десничарка спретно каналисала. Обећала је људима да се ће бринути за њих. Управо то је желе да чују многи Италијани.

Ти људи су дигли руке од елита у Риму, а политичаре доживљавају као касту којој је једини циљ да се обогати од политике.

Али и ЕУ се сматра одговорном за лошу ситуацију. ЕУ многи Италијани доживљавају као институцију која је далеко од стварних брига људи, као нешто нетранспарентно, нешто што служи пре свега интересима капитала – као легло компромиса који су миљама удаљени од стварних брига грађана у земљама чланицама.

И управо то је Ђорџа Мелони форсирала својом реториком. Вређала је ЕУ као неспособно, бирократско чудовиште, најавила да ће „окончати разуздани Брисел“, да ће тамо коначно заступати интересе Италије. Не може европско право да буде изнад националног, говорила је.

Мелони додуше више не захтева да Италија напусти ЕУ или еврозону. Али својом фундаменталном критиком Уније она ће постати сличан проблем као што је то мађарски премијер Виктор Орбан – човек који је често у клинчу с институцијама ЕУ, човек који често пркоси слози заједнице држава.

А то би могао постати проблем, поготово кад се ради о одлучности Запада и ЕУ у односу

према Кремљу. У овом тренутку је Орбан једини шеф владе или државе унутар ЕУ који захтева укидање санкција Русији.

Италија би могла постати идући проблем за Унију. Иако Ђорђа Мелони каже да подржава санкције и да је солидарна с Украјином, њени будући партнери у влади то мишљење не деле. Силвио Берлускони, доказани пријатељ руског председника, недавно је на телевизији тврдио да су Путина присилили на рат. А шеф Леге Салвини критиковао је санкције ЕУ, назвавши их мером која „нас је бацила на колена“.

Поставља се питање колико ће јединствена и одлучна Европска унија убудуће бити спрам Русије, поготово сад кад је то важније него икада. Ако хладна зима заоштри енергетску кризу, то ће ојачати популисте и у другим чланицама ЕУ. У Шведској су на парламентарним изборима пре две седмице националисти постали друга најјача опција. Победа Ђорђе Мелони оснажила је табор критичара ЕУ.

Италији је потребна ЕУ. Рим би требало да добије 220 милијарди евра из фонда за обнову након короне, то је новац који је итекако потребан за стабилизовање економије. И по том питању ништа се не мења након победе десних популиста.

Али пример Мађарске показује колико је штетно за Унију кад се суочава с унутрашњим непријатељима. Но, успон Мелони и компаније пре свега показује да ЕУ коначно мора да покаже више храбрости у решавању проблема који муче људе у Европској унији.

(Политика)